

על קברו של שץ

1.3.68

בין שיבה לגבורה הלך קלמן שץ בדרך כל הארץ; בימים בהם רבים אינם זוכים ללכת בדרך זו. במלחמת החיים שלנו, כאן הם הולכים בטרם עת, והקברים בשכנות עדות הם.

בחיינו של שץ מקופלת תקופה של עבודה וחקלאות. הוא היה איש המעשה בחקלאות וכזה הנני זוכר אותו מלפני ארבעים שנה כשוראשו עטוף בכפיה וידינו מחזיקות במעדר. הייתה זו עדיין ראשיתה של החקלאות העברית, אם גם כבר לא בניצניה הראשונים. תוך ערות מתמדת למחרש ולהתקדמותה הוא המשיך בה, עד הגיעה עד הלום.

גם כאדם - אם לא לגמרי פשוט בהליכותיו - היו בו התכונות הטובות הראויות לאדם; הוא לא נטר את מה שאדם לא צריך לנטור. שבה לאיש היודע זאת.

רציתי להעלות זאת בחיינו, אולם לדאבוני לב הנני עושה זאת באיחור, במקום הזה. הסחלקות של יהודים הם הסחלקות של תקופה. ההבדל הוא, כי בחייא המוט היא באה אל קצה, בעוד שבחיי הכלל היא מדוגה.

אנו חיים בתקופה טוערת בחיי הכלל ובחיי אנוש ותפילה עמנו כי מעשינו יהיו מעשים נכונים.